

Antoni Ros Marbà

Director d'orquestra i compositor

Un autèntic referent de la música clàssica

Vàreu entrar al conservatori a estudiar música de ben jove per a estudiar direcció d'orquestra. Ho teníeu clar?

La música ha estat sempre una raó de vida. Primer vaig estudiar música, també he fet piano, totes les matèries d'escriptura, composició i després direcció d'orquestra. Quant a composició, fins a dia d'avui, havia fet coses ocasionals, sardanes, cantates per infants, cançons... coses que el país possiblement necessitava. Ara que dirigeixo menys, ja intento fer obres que siguin més de creació personal.

L'any 1966 guanyàveu el concurs de plaça de Director d'Orquestra Simfònica de RTVE. L'any següent, nomenat director de l'Orquestra Ciutat de Barcelona; el 1978 vàreu ser nomenat director titular de l'Orquestra Nacional d'Espanya. També heu dirigit l'Orquestra de Cambra dels Països Baixos i la Real Filharmònica de Galícia, heu estat Director i professor de la càtedra d'Orquestra de Cambra de l'Escola Superior de Música Reina Sofia de Madrid, catedràtic de Direcció

d'Orquestra del Conservatori de Barcelona i del Liceu... Com es poden fer tantes coses?

No totes alhora! Tot això ho he anat fent en etapes diferents. Podria dir que és una vida plena en aquest sentit. Dedicada a la música i també, evidentment, a la família. La música ha estat una raó de vida per a mi, sempre.

Actualment us dediqueu més a compondre?

Sí, però quan estava tan actiu també vaig començar a compondre una òpera que la vaig acabar l'any 2016 i d'aquí dos anys anirà al Liceu. Ara escric moltes altres obres com cançons amb textos de Maria Mercè Marsal. De fet, tinc una cançó precisament de Marià Manent sobre un poema que es diu Prou ser, que em fa molta il·lusió i és molt inèdita.

Recentment s'ha presentat la vostra biografia "Antoni Ros Marbà, músic", escrita per Lluís Brugués, deixeble vostre, oi?

Sí, ell va passar per la meua càtedra de Direcció d'orquestra. Ha fet una biografia molt complerta i no sé com

s'ho ha fet: ha buscat per totes les hermeroteques i ha trobat moltes coses sobre mi que jo ni tan sols recordava ni sabia possiblement que havia fet. És una biografia que està molt ben escrita i molt fàcil de llegir pel seu llenguatge col·loquial.

Veient el que heu assolit i mirant enrere, us pensàveu que la vostra vida seria així?

No ho puc saber perquè la vida que tens per endavant mai se sap què pot passar. Simplement les coses han anat venint d'una manera natural. Ningú et regala res, has de ser tu, has de ser valent, treballar molt, estudiar força... Sempre hi ha coses que van millor, altres que no van tan bé i altres que no van bé... Són cicles de la vida de qualsevol persona. Es tracta de mirar endavant i no enrere.

Per ser director d'orquestra s'han de tenir unes qualitats especials?

S'ha d'estar alerta amb el que passa al seu entorn. Tenir el sentit, la curiositat per llegir, per saber el que passa en el teu entorn i conèixer les guies de la cultura universal. Curiositat per la vida és el que s'ha de tenir!

Albert Einstein deia: "La vida és com anar en bicicleta, que si pares, caus". O sigui, que no has d'aturar-te, sinó tirar endavant i fer camí.

Encara sentiu aquesta curiositat...

Ara teniu més temps per a compondre?

Jo que tinc una edat a la meitat de la vuitantena, reivindico un lema que deia Einstein "La vida és com anar en bicicleta: si pares, caus". O sigui, que no has d'aturar-te, sinó tirar endavant i fer camí.